

Ավետիք Իսահակյան

Գևորգ Կատվարենցին, 1924թ . , մարտի 22, Վենետիկ

Միրելի պարոն Գևորգ կատվարենց.

Մեծ շնորհակալությամբ ստացա ձեր գրքույկը՝ «Գերեզմանի ծաղիկներ» որ պատվել էիք ինձ՝ ուղարկելով այն:

Ուշադիր՝ մի-երկու անգամ կարդացի, և թույլ եմ տալիս ինձ իմ համեստ կարծիքը ասելու:

Ձեր տեքնիկը, արվեստը, ձեր շատ լավ է, նուրբ է ու նոր. Հանգերը ավելի քան ճոխ են, և այս առավելությունը հաճախ թերություն է:

Պոեզներիդ մեջ կան հայտ բերած քնքուշ, խորունկ ապրումներ, ոչ այս – աշխարհից:

Եվ կուզենայի, որ ավելի մտերիմ զգայիք Ձեզ կյանքին և նրա

գեղեցկություններին, արևին ու լույսին, աղջկան և սիրո լիրիկ վշտերին:

Ուրիշ անգամներ Պոլսի թերթերի մեջ հանդիպել եմ Ձեր անունով՝ ուրիշ ծաղիկներ, ավելի բուրիշ, ինչպես պ. Թեոդիկի տարեցույցի մեջ եղածը. –

Վայ մեզ կերտող, վայ մեզ կոտորող բրուտին:

Թող բանաստեղծության Աստվածը Ձեզ ավելի ներշնչումներ տա: Դուք դեռ երիտասարդ եք, և կյանքը Ձեր առջև - չհնձված արտ:

Լավագույն բարևներով,

մնամ Ձեր՝

Ավետիք Իսահակյան